

ODRZUCIĆ SIĘ (10) *vb pf*

się (5), sie (5).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-).

inf odrzucić się (4). ◇ *praet* 3 sg m odrzucił się (2). *f* odrzuciła się (2). ◇ [2 pl m pers odrzuciliście sie.] ◇ 3 pl subst odrzuciły się (1). ◇ [plusq 3 sg n było sie odrzuciło.] ◇ *con* 3 sg n by się odrzuciło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. w innym znaczeniu s.v. odrzucić.

1. *Rzucić się, skoczyć, przytulić się gwałtownie* (od- *prawdopodobnie pod wpływem łac. re-*) [u kogo] (1) : Reicit se in eum flens [...] Odrzuciła albo zawiesiła się w niego płacząc wielmi rzewno. *Mącz* 162d.

2. [Wystąpić z jedności wiary:

Zwrot: »odrzucić się od Jehowy«: y wy odwróciliście się dzisiaj od Jehowy/ y będzie że dziś odrzuciliście się od Jehowy tedy się on rozgniewa. *BudArt* a5; od które⁸⁰ [Jehowy] się ono pułtrzećie pokolenie było odrzuciło *BudArt* a5.]

3. *W funkcji strony biernej: Zostać ocenionym jako niesłuszne, nieważne, niepotrzebne* (9) : Y pewna to iest/ iż ieliby nowy Testament dla takich niezgod/ które się zda w sobie mieć/ miał być odrzucony/ tedyby się y stary odrzucić musiał *CzechRozm* 148, 126 [2 r.], 216v.

W przeciwstawieniu: »zachować się ... odrzucić się« (1): *CzechEp* 233 *cf* *Zwrot*.

Zwrot: »precz się odrzucić« (2): żeby się tym spośródem dobre chwaliło y zachowało/ á złe zgánione precz odrzuciło. *CzechEp* 233, 223.

W przen (4) : Odrzuciła się już tedy tak iálnymi świadectwy pierwiza zawadą/ odrzucił gnoy/ odrzucił rum szkodliwy ku budowaniu nálezemu *CzechEp* 138, 223.

Synonimy: 2. *odciąć się, oddzielić się, oderwać się, odstrzelić się, odszczepić się, odtargnąć się.*

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

Cf **ODRZUCENIE**

MP, RS